

jewódzkiemu. Organem pracy Komendanta miasta jest Komenda Policji Państwowej miasta.

§ 5. W Bydgoszczy, Gnieźnie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Toruniu, Białymstoku, Częstochowie, Lublinie i Sosnowcu funkcje komendanta Policji Państwowej miasta pełni kierownik komisariatu, a tam, gdzie jest kilka komisariatów, kierownik komisariatu wyznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Do zadań Komendantów Policji Państwowej miast należą sprawy, wymienione w art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257).

§ 7. Wszystkie przepisy, rozporządzenia i zarządzenia dotyczące komendantów powiatowych Policji Państwowej stosują się również do komendantów Policji Państwowej miast, o ile w poszczególnym wypadku nie jest wyraźnie postanowione inaczej.

§ 8. Uprawnienia naczelników powiatowych władz administracji ogólnej, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, przysługują na obszarze miasta Krakowa i Lwowa starostom grodzkim; prezydenci tych miast mogą jednak w zakresie swej kompetencji wydawać bezpośrednio polecenia Policji Państwowej.

§ 9. W miastach: Białymstoku, Częstochowie, Lublinie i Sosnowcu do czasu mianowania w nich osobnych starostów grodzkich pełniący funkcje komendantów Policji Państwowej tych miast kierownicy komisariatów, podlegają komendantom odnośnych powiatów: białostockiego, częstochowskiego, lubelskiego i będzińskiego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

789.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 września 1928 r.

o uzupełnieniu §§ 5 i 6 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym.

Na podstawie art. 6 i 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustęp a) paragrafu 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 11, poz. 64), w brzmieniu nadanem mu przez rozporządzenie z dnia 18 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 68), uzupełnia się przez dodanie nowego (szóstej) punktu następującej treści:

„6. — fasoli z gatunków: „Phaseolus lunatus” i „Rangoon” oraz wszelkiej trującej”.

§ 2. Punkt 5) paragrafu 6 rozdziału a) „przywóz” rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 Nr. 11, poz. 64) w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 407), uzupełnia się przez dodanie nowego ustępu f) następującej treści:

„f) Fasola, niezakazana do przywozu (§ 5, ustęp a) pkt. 6) może być wpuszczana do obszaru celnego na podstawie należycie wystawionych przez zagraniczne władze państwowe, względnie organizacje rolnicze o charakterze społecznym świadectw pochodzenia.

Świadectwo pochodzenia winno podawać gatunek fasoli (nazwę botaniczną) i stwierdzać, że nie zawiera składników trujących.

Brak wymaganego świadectwa może być zastąpiony przez zaświadczenie krajowego Zakładu Państwowego badania żywności, wystawiane po zbadaniu prób, przesłanych Zakładowi przez urząd celny pod pieczęcią urzędową.

Badanie i przesyłkę prób uskutecznia się na koszt strony, t. j. osoby uprawnionej do rozporządzania towarami”.

§ 3. Rozdział b) „wywóz” paragrafu 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym, w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 30 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 420) uzupełnia się przez dodanie nowego (czwartego) punktu następującej treści:

„4) Wywóz dzikich ptaków śpiewających, jako to: słowików, sikor, czyżyków, szczygłów, zięb, giliów, drozdów, kósów, pliszek, skowronków, wilg, makolągów, szpaków i t. p. tępiciele szkodliwych owadów, dozwolony jest tylko na podstawie każdorazowego zezwolenia Ministerstwa Skarbu, wydawanego w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 3-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

790.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 września 1928 r.

o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 29 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) oraz art. 12, 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Izby skarbowe oraz wydział skarbowy Śląskiego urzędu wojewódzkiego mogą udzielać na prośbę koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów